

عنوان مقاله:

درآمدی توصیفی- تحلیلی بر ساختارهای ادبی شعر دینی وائلی

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهشهای ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

تورج زینی وند - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه رازی

کامران سلیمانی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

یکی از شاخص‌های برجسته و فنی شعر دینی احمد وائلی، اهتمام به ساختارهای ادبی است؛ وائلی به عنوان یک شاعر فرهیخته و آگاه، از ساختارهای شعری به عنوان ابزاری در خدمت اندیشه‌ها و پیام‌های دینی خویش بهره گرفته است. بنابراین، ناقد و مخاطب آگاه، وی را اسیر چارچوب‌های محدود و مشهور شعر کلاسیک نمی‌یابد؛ چرا که وی به اندازه‌ی نیاز و ضرورت از آنها استفاده نموده است. روانی و شیوایی، اقتباس از متون دینی، پرهیز از صور خیال پیچیده و نگه داشتن جانب اعتدال در کاربرد آرایش‌های لفظی، شاخص‌های بارز ساختار شعری وائلی به شمار می‌آیند. افزون بر این، ساختار اساسی شعر دینی وائلی در همان چارچوب‌های سنتی قصیده در شعر عرب قرار می‌گیرد. و شاعر، مفهومی‌های امروزی را در چارچوب عروض سنتی، بکار می‌برد. وائلی با مهارت خاصی توانسته است چالش‌ها و جریان‌های امروزی را که در سرزمین‌های اسلامی وجود دارد با زبانی خطابی، امروزی و شیوا در قالب شعر سنتی بیان کند. از اینرو، می‌توان وائلی را شاعر تقلید و تجدید نام نهاد. بکارگیری ساختارهای خطابی استوار، بهره‌مندی از صور خیال، بویژه تشبیه و استعاره، استفاده‌ی معتدل و هدفمند از آرایه‌های لفظی از دیگر ویژگی‌های سبک شعری اوست.

کلمات کلیدی:

احمد وائلی، شعر دینی، صور خیال، زیبا شناسی، ساختار شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193628>

